

РЕШЕНИЕ

№ 3210

гр. София, 24.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 20.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **10573** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 98 ал. 2 от АПК и във връзка със Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], чрез пълномощник, със съдебен адрес: [населено място], [улица], срещу Уведомително писмо с изх. № 02-220-2600/931 от 06.08.2019г., издадено от зам. изп. директор на ДФ“Земеделие“ за оторизация и изплатено финансово подпомагане по мярка 214“ Агроекологични плащания“ от ПРСР 2007-2013г. за кампания 2016 г. с което е отказано финансово подпомагане за земеделски площи в 16 бр. земеделски парцели/подробно описани в уведомителното писмо/ в размер на 47489.95 лв.

Жалбоподателят в жалбата си, в съдебно заседание и в писмени бележки по делото, чрез процесуалния си представител излага подробни съображения за незаконосъобразност на оспорваният акт и сочи, че същият е постановен при неправилно прилагане на материалния закон и при съществени нарушения на процесуалните правила. Соочи, че на жалбоподателя не е било изпращано уведомление за застъпени площи като от мотивите на акта не може да се установи за кои площи кое обстоятелство следва да се изследва. На следващо място не било ясно какви базови изисквания не е спазил жалбоподателя. Твърди се още, че административният орган е допуснал нарушения на чл.35 и чл.36 от АПК при издаването на акта. Моли оспорваният акт да бъде отменен изцяло. Претендира разноска по делото.

Ответникът по жалбата – Зам. изпълнителен директор на ДФ“Земеделие“, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Моли обжалваният акт да бъде оставен в сила като правилен и законосъобразен. Моли съда, при отхвърляне на жалбата да присъди юрисконсултско възнаграждение в полза на ДФЗ.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Жалбоподателят е подал заявление за подпомагане 2016 г. с Уникален идентификационен номер УИН 22/130616/64803 от 13.05.2016 г./л.48-64 от делото/ за подпомагане по мярка 214“ Агроекологични плащания“ от ПРСР 2007-2013г.

От административният орган е извършена административна проверка на данните подадени в заявлението и наличните данни, съдържащи се в външните регистри на И. като било установено, че за заявените площи от лицето не са били спазени базови изисквания за деъностите по мярка 214 от ПРСР 2007-2013г.

С Уведомително писмо с изх. № 02-220-2600/931 от 06.08.2019г., издадено от зам. изп. директор на ДФ“Земеделие“ за оторизация и изплатено финансово подпомагане по мярка 214“ Агроекологични плащания“ от ПРСР 2007-2013г. за кампания 2016 г. е отказано финансово подпомагане за земеделски площи в 16 бр. земеделски парцели/подробно описани в уведомителното писмо/ в размер на 47489.95 лв.

В мотивите на писмото било посочено, че подпомагането се отказва на основание т.V“Намаления при неспазване на базови изисквания на дейностите от мярка 214“АЕП“ от ПРСР от Методиката за намаляване и отказване на агроекологични плащания, утвърдена на основание чл.16 от Наредба № 11 / 06.04.2009 г. със Заповед № РД-09-243/17.03.2017 г. на министъра на земеделието и храните.Посочено е още, че е констатирано неспазване на чл.13, ал.3 от Наредбата като площите декларираните от лицето не се считат за наддекларирани, а за площи за които не са спазени някои ангажименти, свързани с предоставянето на финансовата помощ, различни от тези които засягат декларирания размер на площите.

В хода на съдебното производство от ответника са представени допълнително писмени доказателства / л. 92-147 от делото/.

Други доказателства не са ангажирани от страните.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок от надлежната страна, в законоустановения срок при наличието на правен интерес, поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта:

Съгласно чл. 11а т. 1 и 2 от ЗПЗП разплащателната агенция приема, проверява и взема решение по заявления за плащане по схеми и мерки за подпомагане Общата селскостопанска политика и извършва разплащания по тях. Съгласно чл. 20а, ал. 1 от ЗПЗП изпълнителният директор на фонда е изпълнителен директор на Разплащателната агенция. Със заповед № 03-РД-8715/27.06.2017г. / служебно известна на съда/ изпълнителният директор на фонда на основание чл.20, т.2 и т.3 и чл.20а, ал.1, ал.2 и ал.4 от ЗПЗП и чл.11, ал.2 от УП на ДФЗ и решение на УС на ДФЗ по т.б.2 от Проткол № 114/15.06.2017 г. , е делегирал своите правомощия на г-жа П. С. – зам.изпълнителен директор на ДФЗ да издава и подписва всички уведомителни писма по схемите и мерките за директни плащания за извършена оторизация за финансово подпомагане, адресирани до кандидатите. С оглед на горното обжалваният

административен акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, поради което същият не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

Оспореният акт е издаден в писмена форма, но е немотивиран, което обуславя неговата незаконосъобразност – основание за отмяна по чл. 146, т. 2 от АПК. Разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК предвижда, че административният акт следва да съдържа фактическите и правни основания за издаването му, от което следва, че императивно изискване на закона е административният акт да е мотивиран. Мотивите на административния акт представляват единство от фактическите и правни основания за издаването му и тяхното наличие позволява да се разбере волята на административния орган. Мотивите имат съществено значение и за съда при осъществявания контрол за законосъобразност и липсата им възпрепятства този контрол и представлява самостоятелно основание за отмяна на издадения административен акт. С оглед трайната съдебна практика, мотивите могат да се съдържат, както в самия акт, така и в друг документ, към който актът препраща и който се намира в административната преписка.

В разглеждания случай административният орган не е посочил фактически и правни основания за издаването на акта. В уведомителното писмо няма конкретни мотиви относно материалноправните основания за отказ от финансово подпомагане. Не е изложено въз основа на какви обстоятелства органът приема, че са налице неспазени базови изисквания на дейностите от мярка 214 “АЕП“ от ПРСР от Методиката за намаляване и отказване на агроекологични плащания, утвърдена на основание чл.16 от Наредба № 11 / 06.04.2009 г. със Заповед № РД-09-243/17.03.2017 г. на министъра на земеделието и храните. Извършеното позоваване на т. V “Намаления при неспазване на базови изисквания на дейностите от мярка 214 “АЕП“ от ПРСР от Методиката за намаляване и отказване на агроекологични плащания, утвърдена на основание чл.16 от Наредба № 11 / 06.04.2009 г. със Заповед № РД-09-243/17.03.2017 г. на министъра на земеделието и храните и чл.13, ал.3 от Наредба № 11/2009г., не може да преодолее липсата на фактически основания. Дори и при внимателен прочит на цитираната част от Методиката, не може да се направи извод за конкретните изисквания, които кандидатът не е спазил и заради които му е отказано финансово подпомагане.

Не представлява изложение на фактически мотиви по смисъла на закона и извършеното в акта бланкетно посочване, че площите са недопустими за подпомагане "след извършени проверки на място и/или административни проверки, като в контролния лист от проверката на място са посочени конкретните изисквания което не са спазени, за което кандидатът бил уведомен с писмо. Видно от представените документи по делото на жалбоподателя не са извършвани проверки на терен, нито има изпратено уведомително писмо с констатации от такива проверки. От административният орган не е конкретизирано по какъв начин и за кой период не са спазени изискването на разпоредбата на чл.13, ал.3 от Наредба № 11/2009 г. , а само бланкетно посочено, че при неспазването на тази разпоредба не се предоставя финансово подпомагане за площите, заявени за подпомагане по дейност за преминаване към биологично земеделие/ период на преход/. Не би могло да се приеме, че мотивите към акта се съдържат в представената по делото административна преписка, тъй като в преписката липсват документи с такова съдържание. Административният орган единствено е изброил възможните хипотези за отказ или частично намаляване на плащанията като липсват конкретни, относими и адекватни

констатации по отношение на заявлението на жалбоподателя. Няма яснота дали отказаната оторизация е след извършена проверка на място или при извършена административна проверка, всички направени разяснения са твърде общи като само са възпроизведени разпоредби от източници на правото на ЕС и на националното право. Посочването на фактическите обстоятелства, обуславящи издаването на административния акт, е абсолютно условие за законосъобразност на същия. Неизпълнението на това законово задължение води до немотивираност на оспореното уведомително писмо, поради което съдът намира, че оспореният акт е немотивиран, а липсата на мотиви пречатства упражняването на съдебен контрол и е основание за отмяна на оспорения акт, с оглед разпоредбата на чл. 146, т. 2 от АПК и само на това основание подлежи на отмяна.

По изложените съображения, съдът намира, че обжалваното уведомително писмо е незаконно и следва да бъде отменено. Преписката следва да бъде изпратена на административния орган за ново произнасяне при съобразяване с изложените в мотивите на съдебното решение указания по прилагането на закона.

При този изход на спора се дължи произнасяне и по заявеното от страна на жалбоподателя искане за присъждане на разноски. Същото е своевременно направено и основателно. Придружено е със списък на разноските по чл. 80 от ГПК. С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК в тежест на ответника по жалбата следва да се възложат направените по делото разноски, които са в общ размер на 1890.00 лева/50.00 лв. - държавна такса, 1840.00 лв. възнаграждение адвокатско възнаграждение/.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд – София- град, Трето отделение, 49 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], Уведомително писмо с изх. № 02-220-2600/931 от 06.08.2019г., издадено от зам. изп. директор на ДФ "Земеделие" за оторизация и изплатено финансово подпомагане по мярка 214 "Агроекологични плащания" от ПРСР 2007-2013г. за кампания 2016 г. с което е отказано финансово подпомагане за земеделски площи в 16 бр. земеделски парцели/подробно описани в уведомителното писмо/ в размер на 47489.95 лв.

ВРЪЩА преписката на административния орган за произнасяне по заявление с УИН 22/130616/64803, при спазване дадените от съда указания по тълкуване и прилагане на закона.

ОСЪЖДА Държавен фонд "Земеделие" да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], сумата в размер на 1890.00 лв. / хиляда осемстотин и деветдесет лева/, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд по реда на АПК в 14 – дневен срок от деня на съобщението, че същото е изготвено.

СЪДИЯ: